

SXEDIO.H70

1958-59: ΤΟ ΑΚΕΛ ΚΑΙ Η ΕΟΚΑ ΣΥΓΚΡΟΥΝΤΑΙ ΚΥΡΙΟΛΕΚΤΙΚΑ ΜΕΧΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΙ ΘΛΙΒΕΡΑ ΟΣΟ ΚΑΙ ΑΙΜΑΤΗΡΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΜΕ ΠΟΛΛΑ ΑΠΛΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΝΑ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΟΚΑ Ή ΝΑ ΕΥΛΟΚΟΠΟΥΝΤΑΙ ΜΕΧΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ ΚΑΘΩΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΔΙΑΦΩΝΙΕΣ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΑΚΤΙΚΗ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ- ΚΡΙΣΗ ΠΟΥ ΚΡΑΤΑ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΑΝΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΣΤΙΣ **16** ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ **1960** ΚΑΙ ΜΕΤΑ

Με τον αγώνα της ΕΟΚΑ να συνεχίζεται οι διαφορές μεταξύ της οργάνωσης και του ΑΚΕΛ οξύνονταν παρά να περιορίζονται.

Με αφορμή την ανακοίνωση του ΑΚΕΛ με την οποία καταδίκασε την ΕΟΚΑ και τα στελέχη της ως ψευδοδιγενήδες και τρακατρούκες αλλά και τη συνέχιση του πολέμου εναντίον του αγώνα της ΕΟΚΑ από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας του οποίου ο Γενικός του Γραμματέας Νίκος Ζαχαριάδης αποκάλυψε την ταυτότητα του αρχηγού της ΕΟΚΑ στις **24** Απριλίου **1955**, και τις απειλές και τις προειδοποιήσεις στελεχών του ΑΚΕΛ από την ΕΟΚΑ, με φυλλάδια, οι σχέσεις των δυο παρατάξεων Αριστεράς και δεξιάς έφθασαν σε πολύ κακό σημείο.

Οι διαφωνίες μάλιστα έπαιρναν διαστάσεις καθώς το ΑΚΕΛ δεν ευνοούσε τον ένοπλο αγώνα, αλλά ήθελε μαζικό πολιτικό αγώνα με διαδηλώσεις και άλλες εκδηλώσεις με τις οποίες να ασκούσε πίεση εναντίον του κατακτητή.

Ετσι οι δυο παρατάξεις βρέθηκαν σε αντίθετα ουσιαστικά στρατόπεδα.

Η ΕΟΚΑ βρέθηκε στα βουνά και οι άνδρες της με το πιστόλι στο χέρι στο αντάρτικο, και η Αριστερά στους δρόμους με διαδηλώσεις, κλείσιμο καταστημάτων και άλλες διαμαρτυρίες.

Από το ΑΚΕΛ υπήρχαν, σύμφωνα με εκ των υστέρων μαρτυρίες, κάποια μέλη, που βοήθησαν την ΕΟΚΑ, και εντάχθηκαν μάλιστα και στις τάξεις της, αλλά ήταν πολύ ελάχιστα ή μονάδες.

Αλλα πάλι μέλη του ΑΚΕΛ έδειχναν κατανόηση στη δράση της ΕΟΚΑ και συμπαρίσταντο με τη σιωπή τους και τις πράξεις τους, αλλά όχι οργανωμένα.

Αξίζει να αναφερθεί ότι όλοι σε κάθε χωριό και πόλη- και οι Αριστεροί, γνώριζαν πρόσωπα και πράγματα. Γνώριζαν ποια ήσαν τα μέλη της ΕΟΚΑ και τους είδαν πολλές φορές να κυκλοφορούν στους δρόμους ακόμα και ένοπλα και χωρίς προσπάθεια να καλύψουν τα παρόσωπα τους. Και όμως σσστις περισσότερες περιπτώσεις επικρατούσε "ο νόμος της σιωπής" κι έτσι οι βρετανοί δεν πληροφορούνταν ποτέ για τις κινήσεις της ΕΟΚΑ.

Υπήρχαν ακόμα μερικές μονάδες αριστερών που βοήθησαν την ΕΟΚΑ και έκρυψαν στο σπίτι τους ακόμα και αντάρτες της ΕΟΚΑ στη διάρκεια δύσκολων στιγμών που βρέθηκαν.

Όμως το ΑΚΕΛ ποτέ οργανωμένα δεν πήρε θέση ανοικτά υπέρ του αγώνα της ΕΟΚΑ. Εξάλλου αυτό δεν το ήθελε η ΕΟΚΑ η οποία προτιμούσε τη σιωπή του ΑΚΕΛ παρά την ενεργό συμμετοχή του.

Οι διαφορές ήταν πολλές και ξεκινούσαν από τον εμφύλιο πόλεμο σστη Ελλάδα του οποίου οι πληγές ήταν ακόμα πολύ νωπές.

Και σ' αυτό ακόμα υπάρχει εξήγηση για τη στάση του Νίκου Ζαχαριάδη, που έδινε κατεύθυνση και στο Κομμουνιστικό Κόμμα Κύπρου, γιατί οι συγκρούσεις κομμουνιστών- Γρίβα στην Ελλάδα στη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου στα δεύτερο ήμισυ της δεκαετίας του **1840** ήταν πολύ άγριες και πολλοί σύντροφοι, τόσο του Γρίβα όσο και του Ζαχαριάδη και ευρύτερα των δυο παρατάξεων τους, έχασαν τη ζωή τους άδικα στον εμφύλιο σπαραγμό.

Οι διαφορές δεξιάς -Κομμουνιστών στην Κύπρο ατόνισαν για ένα μεγάλο διάστημα- από τα μέσα του Δεκέμβρη του **1955** που συνελήφθη ολόκληρη η ηγεσία του ΑΚΕΛ, και των οργανώσεων του της Νεολαίας, των Αγροτών, της ΠΕΟ και των εντύπων του, κι' αυτό γιατί το κόμμα έμεινε ουσιαστικά ακέφαλο.

Μόνο ο Ανδρέας Ζιαρτίδης διέφυγε λίγες μέρες

νωρίτερα από την Κύπρο και αναγκάστηκε να παραμείνει στο εξωτερικό, ενώ ο Ανδρέας Φάντης κατέφυγε στην παρανομία.

Αργότερα με την απόδραση του Γενικού Γραμματέα του ΑΚΕΛ τον Απρίλη του **1956** και των Παύλου Γεωργίου και Κυριάκου Χρίστου από τα κρατητήρια, με τη βοήθεια συντρόφων τους, το κόμμα ενισχύθηκε σημαντικά, αλλά ήταν αναγκασμένο να δρα στην παρανομία με τεράτιες δυσκολίες.

Κάτω όμως από τη πίεση των γεγονότων το ΑΚΕΛ, σαν αποτέλεσμα των αποφάσεων του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας αναγκάστηκε να αναθεωρήσει την απόφαση του έναντι του αγώνα της ΕΟΚΑ.

Όμως από την περίοδο αυτή, (αρχές **1958-1959**) και ενώ το ΑΚΕΛ με την αυτοκριτική του καταδίκασε τα όσα είχε πει εναντίον της ΕΟΚΑ και των μελών της (τρακατρούκες, ψευτοδιγενήδες κλπ) οι σχέσεις των δύο παρατάξεων οξύνθηκαν ακόμα περισσότερο, με την ΕΟΚΑ να προσπαθεί να επιβάλει τις θέσεις και απόψεις της "διά πυρός και σιδήρου".

Αυτή τη περίοδο συνέβησαν πραγματικά θλιβερά γεγονότα που οδήγησαν σε εκτελέσεις μελών του ΑΚΕΛ ή του Αριστερού Κινήματος ευρύτερα, ενώ πολλοί διασύρονταν ως προδότες και ξυλοκοπούνταν άγρια στα κεφενεία ή τις πλατείες των διαφόρων χωριών.

Οι ενέργειες αυτές ήταν φυσικό ότι θα όξυναν την ατμόσφαιρα σε επικίνδυνο σημείο και χρειάστηκε το τέρμα του αγώνα για να φέρει τις δυο παρατάξεις δίπλα, δίπλα και αυτό όχι απόλυτα για πολλά ακόμα χρόνια.